

M. Kwapiński

Nowa Sól - Koserz

Informator Archeologiczny : badania 7, 65

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził mgr M. Kwapiński,
Finansował WKZ w Zielonej Górze,
Trzeci sezon badań. Cmentarzysko z
II - III okresu epoki brązu.

Cmentarzysko usytuowane jest na rozległym, płaskim, niskim wyniesieniu położonym na polu zandrowym. Zbadano przestrzeń około 2 ha, wyróżniając siedem skupisk grobów oraz trzy groby pojedyncze, łącznie trzydzieści zespołów. Wszystkie były jednostkowymi, popielnicowymi, bez śladów obwarowań. Jedynie grób 15 był jamowym i zawierał ciało-palny pochówek zwierzęcy, zaś w grobie 20 brak było kości. Ponadto odkryto rozległe zaciemnienie zawierające ułamki ceramiki grobowej. Swym charakterem cmentarzysko nawiązuje do grupy najwcześniejszych cmentarzysk kultury łużyckiej z dorzecza środkowej Odry.

Ceramika większości zespołów obok charakterystycznych cech grupy zachodniopolskiej kultury łużyckiej posiadała elementy tektoniki i zdobnictwa ceramiki kultury unietyckiej i przedłużyckiej. W dwóch zespołach obok ceramiki gusowej, wystąpiły typowe naczynia kultury unietyckiej, a w jednym puchar typu płaskiego kultury ceramiki sznurkowej. Większości grobów zawierała wśród kości przetopione lub zachowane przedmioty brązowe, przeważnie ozdoby. W trzech zespołach odkryto szpile uchate pozwalające datować je na II okres epoki brązu, w trzech innych mniej dla datowania przydatne szpile pastorałowate i szpile z główką profilowaną.

Na podstawie analizy stylistycznej, groby z Kosersza podzielić można na dwie grupy. Pierwszą o elementach mieszanych datować należy na drugą połowę II okresu i przełom II/III okresu epoki brązu, drugą o zestawie ceramicznym typowym dla grupy zachodniopolskiej kultury łużyckiej, datować należy na trzeci okres epoki brązu. Oba rodzaje grobów występowały we wspólnych skupiskach, co sugerowałoby rodzinny charakter tych skupisk.

Ponieważ nie uzyskano pewności czy cmentarzysko zostało zbadane całkowicie, badania będą kontynuowane.